

"La paciència del poble de Déu en les proves de la vida manté l'Església en marxa"

Dm, 18/02/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dilluns 17 de febrer de 2014*

"La paciència no és resignació, és una altra cosa", el Papa comenta la Carta de Sant Jaume, on diu: "Tingueu molta joia, quan us enfronteu amb tota mena de proves". "Sembla una invitació a fer de faquir" -observa-, però no ho és. La paciència, suportar les proves, "les coses que no volem", tot això fa "madurar les nostres vides. Qui no té paciència ho vol tot de seguida, tot amb presses. Qui no coneix aquesta saviesa de la paciència -subratlla el Papa Francesc- és una persona capritxosa, com els nens que són capritxosos i no hi ha res que els convingui. "La persona que no té paciència -explica- és una persona que no creix, que roman en els capricis dels nens, que no sap agafar-se la vida tal com ve: o això o res. Aquesta és una de les temptacions: tornar-se capritxós". "Una altra temptació per a aquells que no tenen paciència -ha dit el Papa- és l'omnipotència" de voler quelcom de seguida, com és el cas dels fariseus que demanen a Jesús un senyal del cel, "volien un espectacle, un miracle":

"Confonen la manera d'obrar de Déu amb la manera d'obrar d'un bruixot. I Déu no actua com un bruixot, Déu té la seva pròpia manera d'anar endavant. La paciència de Déu, Ell també té paciència. Cada vegada que anem al Sagrament de la Reconciliació, cantem un himne a la paciència de Déu! Però el Senyor, ens porta sobre les seves espatlles, amb molta paciència, amb quanta paciència! La vida cristiana ha de desenvolupar-se amb la música de la paciència, perquè era la música dels nostres pares, del poble de Déu, d'aquells que han cregut en la Paraula de Déu, que han seguit el manament que el Senyor havia donat al nostre pare Abraham; "Camina davant meu i sigues perfecte".

El poble de Déu -diu el Papa, citant la Carta als Hebreus- "ha patit tant, ha estat perseguit, assassinat", però ha tingut "l'alegria de saludar de lluny les promeses" de Déu. "Aquesta és la paciència", que "hem de tenir en les proves: la paciència d'una persona adulta, la paciència de Déu "que ens porta sobre les seves espatlles. I aquesta -ha continuat- és "la paciència del nostre poble":

"Que n'és de pacient el nostre poble! Encara, ara! Quan anem a les parròquies i trobem aquestes persones que estan patint, que tenen problemes, que tenen un fill discapacitat o que tenen una malaltia, però viuen la vida amb paciència. No demanen senyals, com aquells de l'Evangeli, que volien un senyal. Deien: 'Dóna'ns un senyal'. No, no pregunten, però saben llegir els signes dels temps: saben que quan germina la figuera, s'acosta la primavera, saben distingir això. En el seu lloc, aquests impacients de l'Evangeli d'avui, que volien un senyal, no sabien llegir els signes dels temps, i és per això que no van reconèixer Jesús".

El Papa ha acabat la seva homilia lloant la "gent del nostre poble, la gent que pateix, que pateix per tantes i tantes coses, però no perd el somriure de la fe, que té l'alegria de la fe":

"I aquesta gent, el nostre poble, a les nostres parròquies, en les nostres institucions -molta gent- és la que porta endavant l'Església, amb la seva santedat, cada dia, cada dia. 'Germans, considereu-vos plens de goig quan patiu tota mena de proves, sabent que la vostra fe, si es posa a prova, produeix paciència i la paciència completa la seva obra en vosaltres, perquè sigueu perfectes i cabals, sense que us falti de res" (Jm 1, 2-4). Que el Senyor ens doni a tots nosaltres la paciència, la paciència joiosa, la paciència del treball, de la pau , la que Ell té, i ens doni la paciència del nostre poble fidel, que és tan exemplar".

Traducció: Josep Mª Torrents -Catalunya Religió